

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne svare på de spørgsmål, der har været stillet specielt til finansministeren.

Først om budgetlægningen. Jeg er naturligvis ganske enig i, at budgetlægningen må afstemmes efter de økonomiske muligheder, såvel de skattemæssige som de bredere samfundsøkonomiske, og dette blev jo også tilkendegivet af vort partis ordfører, hr. Per Hækkerup.

Sidste år fik vi det første 3 års budget for statens samlede udgifter. Det var et såkaldt minimumsbudget, og på basis heraf og af, hvad der derefter er gennemført af ny lovgivning m. v. samt — og det må heller ikke glemmes — under hensyntagen til udviklingen i priser og lønninger vil et nyt 3 års budget blive forelagt sammen med forslag til finanslov for 1968-69. Både for finansåret 1965-66 og for 1966-67 er det lykkedes at holde tillægsbevillingerne inden for de afsatte reserver, og det netop fremlagte statsregnskab viser, at der nu også er opnået en meget bedre overensstemmelse mellem regnskab og budget, hvilket jo også var tilsigtet.

For indeværende finansår kan jeg sige, at de foreliggende oplysninger efter alt at dømme tyder på, at også dette budget vil holde. De tillægsbevillinger, der i finansårets løb er og vil blive givet, regner jeg med holdes inden for de på finansloven afsatte reserver.

For finansåret 1968-69 foreligger det endelige budget jo endnu ikke, og det er naturligvis særlig udsigterne for 1968-69, der interesserer. De indkomne finanslovsbidrag vil nu i de kommende uger blive forhandlet med alle ministrene. Det er hensigten at søge udgiftsstigningen begrænset, så den holdes inden for et beløb af ca. 3 milliarder kr. Af denne stigning vil ca. halvdelen eller halvanden milliard gå til dækning alene af løn- og prisstigninger. Resten vedrører hovedsagelig stigninger i lovbundne og på anden måde bundne udgifter, som er konsekvenser af, hvad der indtil dette øjeblik er vedtaget af folketinget, og disse udgifter må naturligvis dækkes. Det går jeg ud fra at alle i det høje ting kan være enig i.

Hr. Poul Møller spurgte, hvor meget de direkte skatter kunne sænkes, når vi kom ind i næste finansår og hele momsens står

til rådighed for regeringen — som det blev sagt. Ja men det afhænger da naturligvis af udgifternes størrelse. Vi regner med, at merværdiafgiften i næste finansår vil give yderligere ca. 1,3 milliard kr., og havde vi ikke disse penge, ja, så måtte de direkte skatter blive så meget højere. Omvendt kan det heraf udledes ved en meget enkel tankeoperation, at de direkte skatter næste år bliver 1,3 milliard kr. lavere, end de ville være blevet uden merværdiafgiften.

Allerede i indeværende finansår er de direkte statsskatter reduceret, de er nemlig reduceret med 960 mill. kr. som følge af merværdiafgiftens gennemførelse. Det er noget, man fra oppositionens side gerne har villet skjule; man har jo ikke været så glad for, at jeg i sommerens løb klart har kunnet dokumentere, at ikke alene er de 960 mill. kr. af merværdiafgiften, som kommer direkte ind i statskassen, blevet brugt til skattelettelser, men den yderligere begrænsning af forbruget, som merværdiafgiften indebærer — den samlede virkning af merværdiafgiften er jo 1,5 milliarder kr. på de 3 kvartaler, der er tale om — den yderligere virkning på forbruget på ca. 700 mill. kr. har givet sig udslag i, at regeringen har ment det rigtigt at holde de direkte skatter så meget lavere gennem en nedsættelse af kasseoverskuddet fra ca. 900 mill. kr. til ca. 150 mill. kr. Med andre ord, merværdiafgiften har allerede for indeværende finansår — og det kan man ikke så godt benægte — givet sig udslag i en direkte skattnedsættelse plus en forhindring af en stigning i den direkte skat på ca. 700 mill. kr. Denne politik vil naturligvis blive videreført helt i overensstemmelse med forårets skattereftaftale.

Men jeg vil gerne understrege, selv om det jo ikke skulle være nødvendigt i dette høje ting, at uanset om statens indtægter tages ind på den ene eller den anden måde, må den samlede udgiftsstigning dækkes. Jeg har da også forstået der sådan, at ingen af de ærede ordførere, heller ikke hr. Poul Møller, som rejste dette spørgsmål, er gået ind for en afsvækkelse af statens finanspolitik.

Flere af de ærede ordførere var inde på spørgsmålet om den skatteskala, der skal gælde for næste finansår, når skattefradragreglen er ophævet. Hr. Poul Hartling spurgte,